

ELOGI DE L'OBLIT

Soterra el temps en l'oblit cada instant
que naix i mor, i amb ell cada mirada,
cada gest, cada veu, cada presència
que et fan i cal que es perden perquè pugues
seguir sent l'instant següent veu i mirada,
presència i gest nascuts per tal que el temps
només nàixer els faça oblit perfecte.

APUNT

Som a punt
de tocar fons,
de baixar
l'últim graó
i enfonsar-nos,
fins al coll,
fins a la llàgrima,
en el fang
sucós i càlid
de la derrota
final.

Perquè anem
vençuts, anem
amb les butxaques
plenes de sang,
que pesa
com el plom,
com el fem
que fem i som
i ens precipita,
sense atur,
sense clemència,
abisme avall.

I ja no queda
pedra ni flor,
ni clau ardent
on penjar
ni que siga
l'esperança.

TÚMUL DE MAHMUD DARWISH

No hi ha silenci més alt que el silenci
d'aquesta veu callada tan de sobte,
d'aquest cor emmudit mentre somiava
cançons per germinar en el nou dia,
cançons de mel i joia que serien
ales en foc enceses de memòria.

I no ho seran.

Però hi haurà un nou dia
de joia i mel perquè fet amb els versos
amb què has vençut l'oblit amb què volien
morir per sempre tantes morts tan teues,
tanta terra tan teua, tan violada,
que són per tu i seran perfum blanquíssim
d'un gesmil més pur i alt que aquest silenci
tan alt i pur de dolor en què has entrat.